

som Socialdemokratiets. Og da dette Forslag jo staar i diametral Mod sætning til hele det Standpunkt, som det ærede Medlem fra Højrup udvikler i sin Skrivelse af 1902, maa det dog egentlig ogsaa efter hans Mening være et fantastisk Forslag.

Det ærede Medlem vil nu nok staa ved sine Udtalelser i denne Skrivelse, men samtidig vil han protestere imod, at der bliver lagt andet eller mere ind i dem, end der er, og hermed mente han, at der ikke i disse Udtalelser indeholdtes et eneste Ord om, hvorledes vi skulle ordne vort Forsvar; det havde han ikke villet sige paa det Tidspunkt. Men nu forleden syntes han at ville give en Antydning af, hvorledes han opfattede den Sag, og saa gjorde han det væsentlig ved at skynde sig med at slutte sig til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), hvilket antagelig ogsaa var for at støtte den nuværende Regering. Men der havde det ærede Medlem fra Højrup et Uheld, idet det akkurat lykkedes ham at slutte sig til det ærede Medlem fra Ringkøbing paa det Punkt, hvor det ærede Medlem fra Ringkøbing aabenbart har Uret. Det ærede Medlem fra Højrup udtalte nemlig, at han i Henhold til Udtalelserne fra det ærede Medlem fra Ringkøbing maatte betragte det som „en given Ting“, at en Landbefæstning om København vilde binde Hæren. Det ærede Medlem fra Højrup lod ellers til i allerhøjeste Grad at ville hen og forhandle paa Basis af Sagkundskaben paa alle mulige Omraader, men paa dette Felt er det dog givet, at alt, hvad der eksisterer af Sagkundskab, vil kunne sige til ham, at en Landbefæstning om et Punkt, som *skal* forsvares, netop vil kunne frigøre Hæren og ikke binde den. I Venstres Betænkning fra 1875, som jeg pegede paa, sidst jeg havde Ordet, og hvori det motiveres, hvorfor Agersø Sund Flaadestation skal befæstes fra Landsiden, staar udtrykkeligt, at dette vil bidrage til, at Hæren gøres friere i sine Bevægelser, men jeg ved naturligvis ikke, om det ærede Medlem fra Højrup i 1876 havde nogen Interesse i, hvad der stod i Venstres Betænkninger.

Det andet Punkt, hvorpaa han ligeledes sluttede sig til det ærede Medlem fra Ringkøbing, var med Hensyn til det økonomiske; han fandt i sin Søgning efter Sagkundskab, at da det ærede Medlem fra Ringkøbing havde været Finansminister, maatte han ogsaa være særlig sagkyndig paa dette Omraade. Jeg synes, at naar det ærede Medlem fra Højrup endelig vilde

paa Jagt efter Sagkundskab, havde det været nærmere for ham at gaa til Forsvarsministeren, som ogsaa har været Finansminister, og som jo dog muligt i sine Forslag har udtrykt, hvad han synes, man økonomisk kan bære. Og endelig kunde det ærede Medlem fra Højrup jo gaa til sig selv, thi i den Skrivelse, han sendte til Forsvarskommissionen i 1902, hævdede han, at Spørgsmaalet om, hvor meget et Land skal ofre paa sit Forsvarsvæsen, maa væsentlig afgøres saaledes, at det maa staa i et vist Forhold til, hvad *andre* i det internationale Samkvem deltagende Stater anvende. Selv om det ærede Medlem fra Højrup heller ikke selv er sagkyndig paa dette Omraade, kan han, naar han har denne Opfattelse, dog i hvert Fald selv skaffe sig Oplysning om, *hvad* disse Stater anvende, og saa drage en Sammenligning og ud fra den danne sig en personlig Mening om, hvorvidt vi kunne bære det eller ej.

Det ærede Medlem fra Højrup fremsatte i Anledning af de udenrigspolitiske Udtalelser, der ere fremkomne fra Regeringens Side, en Bemærkning om, hvor megen Erfaring man kunde indhøste ved at indtage en Stilling som Minister, og der gik han ud fra, at de, der havde indtaget en saadan Stilling i flere Aar, maatte have mere Erfaring end de, der havde indtaget den samme Stilling i nogle Maaneder. Ja, det kan jo se meget kønt ud, men Forholdet er dog ikke ganske dette. Forholdet er det, at Kvalifikationen hos en Minister afhænger i væsentlig Grad af to Ting. Den afhænger nemlig for det første af de Forudsætninger, hvormed denne Minister gaar ind til sit Embede, og dernæst afhænger den af den Perfektibilitet, han er i Besiddelse af, hans Evne til at udvikle sig under de givne Forhold, saa selve denne Sammenligning mellem dem, der have siddet Maaneder, og dem, der have siddet Aar, behøver aldeles ikke at passe. Jeg kunde saamænd godt tænke mig en Minister, som uden Forudsætninger eller noget som helst dumper ind i et Ministerembede og sidder der nogle Aar og er akkurat lige saa klog den Dag, han gaar ud, som den Dag, han kom ind.

Det ærede Medlem fra Højrup fremsatte endvidere nogle ret udviklede Bemærkninger — og det var antagelig ud fra de Erfaringer, han havde gjort i sin Tid — om Neutralitetsforsvar og Eksistensforsvar og sagde, at man maatte meget skarpt skelne mellem de to Ting. Men der er dog her en Ting, som jeg synes,